

TRIO IL TEMPERAMENTO

Senosios muzikos ansamblis (Austrija)

APIE ANSAMBLĮ

Jaunųjų senosios muzikos atlikėjų ansamblis „Trio il Temperamento“ susibūrė 2014 m. Grace (Austrija). Aliona Kalechyts-Piatrouskaya (barokinis smuikas), Nóra Görbe (išilginės fleitos ir barokinis obojus) ir Lúbica Paurová (klavesinas) žavisi istoriniu atlikimo menu ir barokine muzika. Kaip atskleidžia ir ansamblio pavadinimas, skirtingas kiekvienos narės temperamentas papildo ir pagyvina šio trio skambesį. Kolektyvas šiemet pakviestas dalyvauti su jauniausiais atlikėjais žymiajame Graco festivalyje „Styriarte“, o rudenį dalyvaus simpoziume „Mokslo akistata su menu“ (*Face to Face-science meets art*). Lietuvoje šis ansamblis kviečiamas susitikti su vaikais ir jaunimu edukaciniame Šv. Kazimiero senosios muzikos festivalyje ir pasidalyti savo susižavėjimu barokine muzika bei meistriškumu.

Aliona Piatrouskaya-Kalechyts gimė Minske, smuiku pradėjo griežti būdama dar penkerių. Smuiko specialybės vėliau mokėsi muzikos koledže, o 2007 m. ji buvo Minsko jaunimo kamerinio orkestro antrųjų smuikų koncertmeisterė. Baltarusijos valstybinėje muzikos akademijoje studijavo prof. Viacheslavo Zelenino klasėje. Nuo 2008 m. studijas tęsė Graco menų universitete prof. Ankeš Schittenhelm klasėje. Barokinė muzika Alioną pradėjo traukti studijų Austrijoje pradžioje, tačiau pirmiausia ji susižavėjo grigališkuoju choralu. Atlikėja gieda choralo grupėje Graco menų universitete, taip pat koncertuoja kartu su profesionalų ansambliu „Graces&Voices“. Šiuo metu barokinį smuiką studijuoja

Susanne Scholz klasėje. Aliona yra kolektyvų „Cantrasto Armonico“, „Il Giardino D’Amore“ ir orkestro „Original! Klang“ narė. Su barokinės muzikos ansambliais jau koncertavo Italijoje, Vokietijoje, Norvegijoje, Danijoje. 2014 m. dirbo projekte kartu su Stambulo barokiniu orkestru (Turkija), mokė jaunimą griežti barokinę muziką.

Lúbica Paurová gimė 1993 m. Slovakijoje, fortepijonu mokėsi skambinti Žilinos konservatorijoje Darinos Andrejkovos klasėje. Paraleliai studijavo klavesiną Brno mieste (Čekija) pas Moniką Sujanovą. 2011–2013 m. su šiuolaikinės muzikos ansambliu „Veni Academy“ grojo koncertuose, festivaliuose („ISCM – World New Music Days 2013“, „Ars nova cassoviae 2012“) su fortepijonu, klavesinu bei sintezatoriumi ir įrašė kompaktinę plokštelę „Rolling tones“. Ji 2013 m. išrinkta geriausia plokštele konkurse „Radio-head award“. Nuo 2011 m. atlikėja groja klavesinu būdama Slovakijos senosios muzikos ansamblio „Collegium ad libitum“ narė, o su savo įkurtu ansambliu „con

GRAZia“ 2014 m. pateko į finalą konkurse „Biagio Marini“ Vokietijoje, taip pat laimėjo antrą vietą tarptautiniame konkurse „Premio Selifa“ Italijoje. Su ansambliu „Asian Furniture Design“ 2015 m. laimėjo trečią vietą konkurse

TRIO IL TEMPERAMENTO

„Biagio Marini“. 2015 m. dalyvavo atliekant žymiąsias J. I. Biberio mišias „Missa Salisburgensis“. Nuo 2013 m. studijuoja Graco menų universitete Michaelio Hellio klavesino klasėje. 2014 m. ji pelnė „Martha Debelli“ stipendiją.

Nóra Görbe gimė Kečkemėto mieste (Vengrija). Būdama vienuolikos metų pradėjo groti išilgine fleita. 2010 m. baigė bakalauro studijas Segedo muzikos universitete (Vengrija). 2011 m. Graco menų universitete (Roberto Finsterio klasė) gavo senosios muzikos-išilginės fleitos magistro diplomą, taip pat baigė pedagogines studijas. Šiuo metu studijuoja barokinį obojų Andreaso Helmo klasėje. 2014–2015 m. dalyvavo atliekant G. F. Händelio operą „Xerxes“ Graco operos teatre, H. Purcellio kūrinį „Karalius Artūras“, 2015 m. pastatytą Graco menų universitete. Dalyvauja keleto ansamblių veikloje, taip pat dėsto išilginę fleitą Graco ir Bado Gamso muzikos mokyklose.

KONCERTAS „DON KICHOTO KELIONĖ PER EUROPA“

Don Kichoto istorija, kurią norėtų papasakoti „**Trio il Temperamento**“, yra truputį painesnė ir platesnė, negu galėtų atrodyti iš pirmo žvilgsnio – jo nuotykiškai išsibarsto per daugybę Europos šalių ir vos betelpa į kišeninį sutriušusį primargintą istorijų žemėlapi. Iš stilingos Vokietijos Don Kichotas keliauja į galantiškai romantišką Prancūziją, bet ilgiau ten neapsistoja, nes gyvenimas jį nuveda į emocingąją ir temperamentingąją Italiją. Žinoma, pro akis negali praspūsti faktas, kad Don Kichotą lydi dar ir prisiminimai iš puikiosios kilmingosios Anglijos... Tačiau kurgi kitur gali būti geriau nei savuose namuose? Ir štai jis pabunda vėl savo vokiškos ramybės ir tvarkos sklidinuose namuose, galva tiesiog kupina įspūdžių, kad galėtų net sprogti! Jeigu nebūtų tokia talpi ir protinga, o prisiminimai nekaltėtų apie tai, kokia laimė tiek daug dalykų patirti! Argi kam galėtų atrodyti kitaip? Palaukite. Minutėlę. O gal... visa tai tebuvo sapnas?..

TRIO IL TEMPERAMENTO

Siuita „Don Kichoto istorija“ – vienas iš sąmojingiausių bežodžių barokinių muzikinių pasakojimų. G. F. Telemans muzikos garsais pasakoja Migelio de Servanteso „Išmoningojo hidalgo Don Kichoto iš La Mančos“ klajones. Mes kartu su herojumi išgyvename visas emocijas, arba, kaip G. F. Telemans tais senoviniais laikais pavadintų, – „afektus“! Kovingumą, įtūžį, liūdesį, džiaugsmą, juoką. Draugystė, riteriška narsa, aukštai užsibrėžti nuostabūs tikslai ir ypač pačioje pradžioje Don Kichotą užvaldžiusi ir nugalėjusi didžioji nesibaigianti amžinoji Meilė – apie tai ir pakalbėkime susitikę „**Trio il Temperamento**“!

G. F. Telemanso „Don Kichoto istorija“ (*Burlesque de Quixotte*, TWV 55:G10):

1. *Ouverture*, 2. *Le réveil de Quichotte*, 3. *Son attaque des moulins à vent*, 4. *Ses soupirs amoureux après la Princesse Dulcinée*, 5. *Sanche Panse berné*, 6. *Le galope de Rosinante*, 7. *Celui d'ane de Sanche*, 8. *Le couché de Quichotte*.

Taip pat iš žemėlapiro ištraukti W. Babell, J. B. A. Forqueray, F. Geminiani, G. M. Hoffmann – dvaro, operos ir kitų nuostabiai puošnių kilmingų vietų – kompozitorių soliniai ir kamerinės muzikos kūriniai fleitai, smuikui, obojui, klavesinui.

Migelio de Servanteso romano

„*Išmoningasis hidalgas Don Kichotas iš La Mančos*“ siužetas

Prisiskaitęs senovinių riterių romanų, Ispanijos bajoras Don Kichana pasirenka romantiškiau skambantį vardą Don Kichotas (isp. *Don Quijote*), įlenda į aprūdijusius protėvių šarvus, iš arklidės išsiveda seną kuiną Rosinantą, o ūkininko samdinę pavadina Dulsinėja iš Toboso ir pasirenka ją savo širdies dama. Kaimo smuklėje, kurią jis palaiko pilimi, šeimininkas išventina jį į klajojančius riterius ir pataria jam įsitaisyti ginklanešį. Draugai sukūrena Don Kichoto biblioteką, tikėdamasi taip jį išgydyti, tačiau bergždžiai. Don Kichotas į ginklanešius pasikviečia sumanųjį Sančą Pansą, ir juodu patraukia per Ispaniją, pasiryžę padėti skriaudžiamiesiems ir kovoti su prispaudėjais – Liūdnojo vaizdo riteris ant kuino ir rubuilis Sanča Pansa ant asilo. Iliuzijų pasaulyje gyvenančio idealisto ir gudraus kaimiečio porelė leidžiasi į kelionę.